

MUNKÁSSZÓ

DEMOKRATIKUS HETILAP

II. évfolyam.

31 szám.

Salgótarján, 1946. okt. hó 6

Egyes szám ára: 60 fillér.

Előfizetési ár: Egy hónapra 2 F 40 f
Negyedévre 7 forint.

Megjelenik minden VASARNAP

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Pósta 45. szám

Kongresszus után

A haladó magyar demokrácia életében a MKP harmadik kongresszusa az utóbbi idők kétségtelenül legnagyobb eseménye volt. Aki csak az újságok hasábjairól értesült a kongresszusról, annak benyomásai olyanok, mint ha egy hatalmas szinfonikus hangversenyt a zenekedvelő csak a rádióközvetítésből hallott. Az idegeket állandó feszültségben tartó közvetlen élményt, az együvértartozás összefogó erejét a jelenlevők érezték igazán. Legjobban tehát szubjektív érzések alapján számolhatunk be róla.

A szombati nagy gyűlés a rendkívüli események előkészítése volt. Mozgásba jött a főváros minden része, a vörös zászló alatt felvonuló tömegek ritka ünnepi képet varázsoltak az utcákra és kint az ünnepi díszbe öltözött Hősök-terén százezres tömegek határtalan, de mindvégig fegyelmezett lelkesedése szimbolizálta, hogy milyen fontos tényező ma a magyar nép, a nemzet életében a Magyar Kommunista Párt.

Hogy a megnyitás az Operaház vörösre hangolt belsejében, a lefolytatása a hasonlóan feldíszített Országházban történt, — ezek csak külsőségek, de jelentették, hogy a felszabaduló népi erők elfoglalják az országban őket legjobban megillető előkelő helyeket.

És a belső tartalom!

Aki tudni akarta, hogy mi volt a magyar kommunizmus a múltban, mi a jelenben és mire készül a jövőben, tájékozódhattott róla és felemelő érzéssel állapíthatta meg, hogy itt a haladó élet intenzív erői jelentkeznek egy nemzet megmentése és az eddigihez képest sokszorosan nagyobb mérvű fejlődése érdekében.

Rákosi elvtárs referátuma adta a kongresszus tartalmi lényegét. Összefoglalóan ábrázolta a küzdelmes és szenvedésteljes múlt történetét, a heorikus erőfeszítést, a mélyről felszínre vinni a fasizmus jármába került magyar ügyet, a motorikus erőmegindítást, hogy a romokból

élet fakadjon, az ország újraépüljön és a nép összessége megmozduljon a harcra a reakció ellen. Benne volt a referátumban tennivalónk a közeljövőben bejelentése annak, hogy komoly harcok előtt állunk, amelyre a tömegeket mozgósítani kell, hogy végre a nép a reakciótól való izgalom és félelem nélkül élhesse életét és dolgozhasson a bazaar ujjáépítésén.

Ezt a tartalmat kiegészítette a hozzászólások tömege. A MKP legkitűnőbb erői nyilatkoztak meg erre a célra. A hintanélküli becsületes magyar külpolitika, a munkás pártok megbonthatatlan egysége, a koalíció megtisztítása a reakciós elemektől, a parasztság érdekeinek leghathatósabb védelme, a magyar értelmiség és közoktatás demokratizálása, a dolgozók életszínvonalának emelése, a közrend és belső nyugalom biztosítása voltak a legfőbb szempontok a hozzászólásokban. Lényeges része volt a kongresszusi tartalomnak a Párt szervezetének megszilárdítása, a párt-sajtó összeforrasztása a tömegekkel, a kádernevelés és különösen a néptömegek, a munkásság mindennapi problémáinak megoldása. Az új szervezeti szabályok ismertetése és az új állandó vezetőség megválasztása fejezte be a kongresszusi munkát.

Hogy ez a tartalom mennyire elmélyült a kongresszusi tagoknál, mutatta az általános, kitartó figyelem, a rendkívül lelkes hangulat. Az első nap estéjén a nagy munka után fáradt volt már a kongresszus, amikor Révai elvtárs felszólalása következett. De egy összefogó szellemnek világos, váratlanul újszerű, a lényegét meglátó megnyilatkozása oly felfrissítőleg hatott, hogy utána akár újra kezdhettük volna a megbeszéléseket. Talán ennek a hatása volt, hogy a dán kiküldött szólásra jelentkezett és bár szavait nem értettük, a hangsúly és az azt kísérő lelkes mozdulatok megértették mindenkivel azt az izzó hangulatot, mely az események hatására az ő lelkében felébredt. A tolmácsolás után

megtudtuk, hogy mit állapított meg rólunk: a demokrácia táborában Magyarországon feltétlenül erősebb minden ellenakciónál.

Általában minden külföldi vendég csak az elragadtatás hangján szólt arról a lelkes szellemről, amit a kongresszuson tapasztalt, de maga a kongresszus is oly bensőséges meleg szeretettel köszöntötte a külföldi testvérpártok kiküldöttait, ami méltóan kifejezte a modern szocializmus gondolatát: összehozni az embereket, a nemzeteket a földkerekség minden részén az emberiség új szellemének megteremtésére. A francia kiküldött, az ősz Cachin, elkésve érkezett és amikor tárgyalás közben belépett a terembe, olyan tapsvihar fogadta, hogy szemmel látható meghatottsággal küzdött. Üdvözlő szavai után kifejtette, hogy a francia Kommunista Párt az ország legjobb szellemi erőit egyesíti magában és ha a Szociáldemokrata Párttal az egységet megteremtik, leghaladottabb demokrácia erői fogják kormányozni országukat. De meg kell állapítanunk, hogy a hidegvérű angolok képviselője is hasonló hatás alá került. Ki is jelentette, hogy az angol nép csodálattal nézi erőfeszítéseinket. Ahogy a kongresszus a hatalmas Svovjetuniót, annak nagy vezérét Sztálin elvtársát, azután Titó marsallt, a baráti Jugoszlávia vezetőjét köszöntötte lelkes éljenzéssel, az mutatta, hogy a magyar demokrácia igazi képviselői mennyire megérik igazi barátaikat, akiknek a segítségére a legnehezebb időkben is számítanunk lehet.

De nem kisebb volt a lelkesedés akkor, amikor a testvérpárttal való összefogás kapcsán Szakasits elvtársat üdvözlötte a kongresszus. Az elközelgő harcokban mindenki érezte, hogy mennyire fontos lesz a munkásegység legteljesebb kiépítése.

Ha a kongresszus eredményeit vizsgáljuk, megállapíthatjuk nyugodtan, hogy a párt ismét összeforrt a tömegekkel, mert a 384 kiküldött a tömegek igazi képviselője volt. Ezek a képviselők frakciómentesen, a legtisztább szocialista utat járják és a

vezetőséggel együtt összefogva fogják irányítani a rájuk bízott tömegeket.

Láttuk a harcos szellem megnyilatkozását akkor, amikor arról volt szó, hogy a jelen komoly helyzete a demokratikus erőket nehéz munka elé fogja állítani. Láttuk a szeretetet nemcsak a vezérek, hanem a néptömegek felé is. Az ipari munkásság életszínvonalának emelése, a parasztság felemelése és az értelmiség felé megnyilvánuló rokonszenv, mind azt bizonyítja, hogy a dolgozó tömegeket pártunk összefogja és beállítja az igazi nemzeti ügy szolgálatába.

Szentgyörgyi Albert a modern demokráciát, aminek pártunk a legharcosabb képviselője egy hatalmas gulához hasonlította, amely csucsteljesítményeket érhet el, mert kiszélesedő alapja a néptömeget jelenti. Az ő megállapítása, hogy a fasizmus a reakció nem más, mint rosszindulat és tudatlanság szemben a demokráciával, ahol a jelszó a tudás, világosság és alkotás.

A MKP harmadik kongresszusa végetért, de a kongresszus eredményeként felveszük a harcot a sötét reakció ellen a haladás, az alkotás, a demokrácia érdekében.

Széljegyzetek a bürokratizmushoz

A bürokratizmus nem szűnt meg, sőt jobban dühöng, mint valaha. Addig, amíg az ugynevezett „leegyszerűsített adminisztráció” csak fölösleges időöltést, fáradtságot okoz az embernek, addig csak bosszankodunk, szidjuk az akta gyártókat, a normális ember számára érthetetlen stílusú hivatalos iratokat, kineveljük a „fonák észjárású hivatalos szerveket”, akik, ha a bal fülcimpájuk viszket, föltétlenül a jobb kezükkel akarják megvakarni. De amikor ez a bürokratizmus kártevővé válik amikor akarva, vagy bűnös tudatlanságból munkások százainak a szájából veszi ki az ennivalót, akkor őt kiűzheti az ember keze.

Salgótarján 236 dolgozó vasutasa még augusztusban elhatározta, hogy télire burgonyát vásárol magának. Salgótarján do gozói között talán a vasutasok élnek a legmostohább körülmények között. Kicsiny fizetésükből nagyon nehezen tudnak összeadni annyi forintot, amennyiből 400 máksa burgonyát meg lehet vásárolni. De végre

együtt volt a pénz, a burgonya megvétele nem okozott gondot, de annál nehezebb megszerezni a különböző engedélyeket. Egy ember a pesti hivatalokat járta, a másik a helybeli városbázaán kérte az irásokat, a harmadik a burgonyát őrizte Szatmár megyében. Szeptember lett, amidőn végre együtt volt minden irás: szállítási engedély, vásárlási engedély, lemondás a hivatalos burgonya ellátásról, stb. De a hivatalok vagy nem tudják, milyen formában kell a különböző engedélyeket kiállítani, vagy közben megváltoztak a rendeletek, de az iratok nem voltak jók. Uiból megkezdődött a hajsz a hivatalból, hivatalba, különböző irások, engedélyek után. Szeptember is a végét járta, ismét együtt volt kazalnyi engedély, irás, névsor, de a rendelet, — úgy látszik — közben ismét megváltozott, mert most sem megfelelőek az irások. Újabb rohanás, kilincselés, közben október lett, a burgonya ott van kirakva egy kis állomáson Szatmár megyében, az éjszakák már hidegek, megfagyhat, elrothadhat, de nem baj, fő az, hogy a salgótarjáni vasutasok kifizették. Az sem baj, hogy Salgótarjában éhezni fog a télen hétszáz ember, a demokratikus világban csupán az a lényeges, hogy a pecsétek bizonyos iratokon a megfelelő helyen legyenek.

Legfeljebb, ha nagyon megéheznek a salgótarjáni vasutasok a családjával, menjen el Nagyecsedre, megenni a krumplicét.

A valóság

A gyárak nem fizetnek sem adót, sem munkabért. — Nincs pénz — azt mondják.

Ha szétnézünk a raktárakban, azt látjuk, hogy áru van bőven, de! Igen, itt van az a bizonyos de!

Az áru bever a raktárban, benne van a lőke, a munkás bére, adó stb. mert a lőke spekulál. Oyan árat akar elérni, melyekkel kis forgalom mellett nagy hasznot biztosíthat magának.

Közzé kell már egyszer ütni ennek a társaságnak. Bele kell nézni a gyárosok kártyaiba és rá kell kényszeríteni őket az áru tisztességes haszon melletti eladására, majd akkor lesz pénz munkabérre, adóra.

A Rima is sir. A Gépgyár is igyekszik inkább bért faragni, de nem igyekszik az árut eladni olyan áron, hogy a fogyasztó el tudja megvenni. — Kalkulációnak, csúsznak, csavarnak, hi meznak, hámoznak míg végre kiná mozzák, hogy úgy kell az árat meg állapítani, hogy abban a bronzkorszaktól a mai napig minden sötétség benne legyen, had fizessen a vásárló, ha van.

Mi lesz ha egyszer az a vásárló és a termelő munkás egymásra talál és rendet terem?

Lehet, hogy akkor a kalkuláció, bal-kulációvá lesz.

Ne bánts a munkásvezetőt!

A város területén olyan hír terjedt el, mintha az igazoló bizottság elnöke bizonyos ellenértékért igazolná a feleket. Egy konkrétum a sok közül történetesen az acélgár területén látott napvilágot. Czibula József azzal vádolta meg Boros Antal elvtársunkat, hogy két kg cukorért leigazol egyéneket. Czibula az acélgári pártnapon szept. 24 én önkritikát gyakorolt és bocsánatot kért Boros elvtársától a fenti meggyanúsításért, mely teljesen alap-talan volt a ígérte, hogy a jövőben soha többé nem hallgat az ilyen felelőtlen kijelentésekre.

Válasz a „Kis Ujság” kiszombori Madisz-ról írt cikkére

Kivonat a „Kis Ujság” 1946. szept. 29-iki számából.

„Késő este érkezünk Kiszomborra. A falu csendes volt és az ablakok mögött alig látszott itt-ott némi világosság. Mindössze egy épületből áramlott ki a fény, a fény, no meg a zongoraszó. Mindjárt gondoltuk, hogy valamelyik pártnak a pártbelyi széke és nem is tévedtünk. A régi Rónay kastélyban robammunkával vert egy tangó dalt egy Madiszista s ezek után nem volt vitás, hogy a zongora is kisajátított jószág. Később megtudtuk, hogy a pártbázisban minden este tánc van és 8—10 pár kering éjfélig. Néha a párok kimennek a sötétbe egy kis friss levegőt szippantani, utána három napig erről beszélnek a faluban.”

Mindenek előtt köszönettel vesszük a „Kis Ujság” bírálatát, mert elvünk az, hogy kritika nélkül nincs fejlődés, ha jelenleg körülünk nincsen aki kritizáljon, majd kritizál a „Kis Ujság!” De a kritikára azonnal válaszolunk is, mi salgótarjáni Madisz ifjak.

A „Kis Ujság” szeptember 29 én megjelent számában írja többek között ezeket: „A régi Rónai kastélyban robammunkával vert tangó-dalt egy Madiszista s ezek után nem volt vitás, hogy a zongora is kisajátított jószág.”

Hát igen, mi erre büszkék vagyunk, hogy a demokráciában módjában áll az egyszerű munkás ifiaknak is a zongorázás, mely a multban főúri passzió volt. Most ezek a munkásifjak megmutatták, hogy a zongorázás terén is felvezik a versenyt a főúri sarjak tehetségeivel. Ma még vad tangók ka limpálásával, de holnap Liszt, Beethoven, Csajkovszki darabjainak előadásával. Mi ezért a kiadott zongorákért

csak köszönetet tudunk mondani az illetékeseknek. Mert mi tudjuk, hogy ezen a hangszeren keresztül is ledől egy fal, mely mereven elzárta az érvényesülést a szélesebb néprétegektől.

Arra a 8—10 táncoló párra vonatkozólag nem szabad elfelejtenünk azt, hogy a XX. században és főként egy borzalmas világégből, melyen a fiatalság is keresztül ment, leszűrtek a tanulságot. Mi önálló, független gondolkodó és ifjak akarunk lenni és ifjakat akarunk nevelni, kik minden tekintetben önállóak. Ha ki is mennek egy kis levegőt szívni, akkor is tudják, hol a határ a maguk lelkiismerete előtt, az idősebbek aztán az ő őrdi felfogásukkal (tisztelt a kivételnek) mást nem tudnak csak „három napig beszélgetni róla.”

De hát mi azt tartjuk, hogy minden csoda három napig tart, a negyedik napon majd megszokják. Mert azzal, ha valaki kimegy a levegőre, még nem dől össze a világ és nem lesznek erkölcsileg züllöttebbek az emberek. Tekintsünk át Amerikába, ott nem ujság, ha egy lány kimarad éjszakára egy fiuval beszélgetni, vagy egy mulatóba megy táncolni. Igen, ez nem ujság Amerikában, ez csak olyanok előtt furcsa, akik kísérő nélkül nem tudják elképzelni az ilyen dolgokat. Erre csak azt tudjuk mondani azoknak, akiknek ily módon három napig van miről beszélni, hogy „ki mint él, úgy itél!” Még egyszer köszönet az őszinte igyekezetért és nagyon hálásak lennénk, ha több ilyen felvilágosítással szolgálnának lehetnének. Egyébként ha valakinek kedve van a tánc mellett tanulni is, az lépjen be a Madiszba. Mi mindenkit szeretettel várunk.

A MaDISZ II-ik kongresszusa elé

Amikor a II. kongresszusunkon felvetjük nemcsak a Madisz, hanem az egész magyar ifjuság ügyét, vesszünk vissza egy pillantást azokra az időkre, amikor országunk egy vérgörsz habboruból megtépázva, kifosztva került ki, amikor a nagy vihar elmúltával azt sem tudtuk, hogy hová forduljunk segítségért és nem tudtuk azt, hogy lesz-e még valaki, aki tánt hozzáfog ennek a rombalmaznak az eltakarításához és lesz-e még valaki aki a romokon építeni fog.

Ma látjuk azt, hogy a titáni erő amellyel az ország újjáépítését ilyen nagy mértékben elértek, nem kizárólag az ifjuság élni akarásának, az alkotóvágyának az ereje volt. Igen az ifjusági egyrésze megmutatta azt, hogy szakított a mult bűnös szellemével és új utakon újult erővel akarja jóvá tenni, azt amit az oly nagy bangu országgyarapítók idéztek elő. Az ifjuság egy része bebizonyította, hogy szakított a multtal akkor, amikor kötelességé vállalta azt, hogy életet terem a romokon.

És ezt a vállalkozását igyekezett is mindenkor végrehajtani. Ki ne ismerne a Madisz krumplosztó brigádait. A hidegpió brigádokon keresztül egészen a külföldi munkásbrigádokig. Az ifjuság megmutatta, hogy csak ők tudják ledönteni azokat a válságfalakat, melyeket a borthy-rendszer a határok köré vont.

De sajnos meg kell mondanunk őszintén és nyíltan, hogy nem beszélhetünk általában az egész magyar ifjuságról, csak egy részéről. Mert addig amíg a magyar ifjuság baladó szellemű gondolkodó a magyar demokráciát építették és erősítették, addig az ifjuság

egyrésze közömbös maradt iránta. A másikrésze pedig teljesen a reakció szolgálatába szegődött és gyilkosságokat és szabotázsokkal igyekeztek elrontani, provokálni azt, amit az ifjuság becsületesen dolgozó és gondolkodó része alkotott. Nem kell kommentár a gyöngyösi, kamaraerdői és a Terezközluti esetek mellé. De meg kell mondanunk, hogy ezekkel a gazemberekkel mint már egy párszor lebeszéltek a magyar ifjuság semmi közöséget nem vállal. De nemcsak, hogy az ifjuság nem vállal, hanem nem vállalhat közöséget egyetlen magyar ember sem. Fel kell vetnünk és meg kell mondanunk azt is, hogy azok a gazemberek akik miatt a békeesélyeink így leromlottak még mindig büntetlenül ülnek a rácsok mögött.

Éppen ezért a II. kongresszusunkon nem csak gazdasági és oktatási stb reformokkal foglalkozunk hanem egy hatalmas tiltakozó gyűlésnek is kell lenni. Tiltakoznunk kell az ellen az eljárás ellen, melyet egyes népbírók és ügyészek folytatnak a magyar demokrácia és az ifjuság ellen. Mert ezzel az eljárásukkal súlyosan érintik azokat a vívmányokat, amelyeket a becsületesen dolgozó ifjuság kibarcolt. Követelniük kell a Kis Szalérek és társaik azonnali példás meg büntetését. Elégtételt kell szerezni a magyar ifjuságnak külföld előtt is.

Ezekután láthatjuk azt, hogy melyik az az ifjusági szervezet amely mindenkor a bázis szolgálatában állott és hogy melyek azok a szervezetek, melyek az elmúlt 25 év alatt az ifjuságot csak a végőhídra nevelték.

Ez ellen a törekvések ellen minden erőnkkel akarunk küzdeni.

Zsigmond János temetése.

Pótolhatatlanul értékes embernek adta meg a végkielégítést pénteken délután a tisztelők, barátok, munkatársak nagy tömege a salgótarjáni temetőben. Hosszu szenvedés után Zsigmond Jánost kísérte el végső útjára a város lakossága Zsigmond Jánost, az embert, nem kell itt hosszasan méltatnunk. Mindenki ismerte őt, aki szereti és megbecsüli a becsületes munkát, a szorgalmat, a művészetet Nyugodtan mondhatjuk, hogy a fokozott munka légiánál égett el, hogy tömegek melegedjenek mellette. A szép, tisztas emberi hang szerelmese volt. Még dörögtek az ágyuk a mult év első napjain, amikor Petre Mártonnal és másokkal felkereste a háború zajától riadt embereket és megalkotta az Egyesített Munkás Dal-kört, annyi szép siker forrását. És azóta sok munkája és súlyos betegsége mellett nem szűnt meg tovább építeni a megkezdett épületet, hogy az mai szép formájáig jusson el. Temetése, illően egész élete munkájához, igazi kommunista temetés volt. Koporsóját vörös drapériával borították le, hosszú sorokban ott mentek előtte hű munkatársai, Tarján dalos munkásai, barátai, elvtársai és a kibontott sírnál a szocialista munka méltóságáról tettek tanu-vallomást utolsó üdvözlő beszédében elvtársai A Kommunista Párt nevében Oczel János' nemzetgyűlési képviselő mondott utolsó istenhozzát. Banár Sándor pogármester a baloldali p. tolnatallan erőnyelvi sorolla fel. Törtetlen munkakészség, áldozatkészség, felelősségtudás és felelősségtudás, ezek a nagy és szép tulajdonságok jellemezték Zsigmond Jánost Igazi szocialista erények, melyek minden öntudatos szocialista eszményei és folytonos gyakorlati megoldásra váró feladatai kell, hogy legyenek.

Keresek

Revolvert, megvételre házat, lehetőleg gyümölcsösset. Boross S. a göhánya

Revolvertes merénylet a helyettes bányavezető ellen.

Mult hét szombat este 8 óra tájban a nagyállomás környékének esti csendjét pisztoly dövése törte meg. Egy ismeretlen férfi, néhány lépésről, hátulról rálőtt Miskey Kálmán, helyettes bányavezetőre. A halált hordozó golyó szerencsére nagyobb bajt nem okozott, a bal váll egyik csontján batolt keresztül és a helyettes bányavezető romélméletleg rövidesen ismét alveheti nehez és gondterhes hivatalát.

Megdöbbenve állunk meg az esél előtt. Miskey Kálmán a bányamedence lakossága hosszú évek óta ismeri és tiszteli komoly és alapos mérnöki tudással, szorgalommal, igazságérzettel felölt. Ki volt az az eltévedt ember, aki egy eltévedt golyót küldött feléje, hogy kiboltani próbáljon egy életet, amelyet olyan nehez pórolni? Nem tudjuk, de ismeretlenül is, csak a megvetés hangján szólhatunk róla. Tudjuk, nem munkás volt, de ha mégis az volt, nem becsületes munkás. És nem lehetett becsületes ember, mert különben tisztelnie kellett volna Miskey Kálmánban a demokratikus munka törhetetlen barcosát, az építő munkát, melyet minden küzdelem, ellenmondás, megremértés, vagy támadás közölt is faradhatatlanul, türelemmel végzett el. Megértjük a zabolátlan emberi szenvedélyeket, sokszor találkozunk már velük, de vajon lehet-e felépíteni egy anyagi és lelki robbanóanyagokkal lerombolt országot gyilkos revolvergolyókkal?

Olvasd a munkásajtót!

Az OTI a munkásoké

A múlt héten Kőműves József, OTI elnök és Sulyok Béla vezérigazgatóhelyettes megüzenték a Salgótarjáni kerületi pénztárt. A látogatás után megtartott rendkívüli közgyűlésen Kőműves elnök ismertette az OTI mai helyzetét. Beszámolójában többek között a következőket mondotta:

A háború borzalmai az OTI-t is igen érzékenyen sújtották. Meglehető kárpénzvagyont, száznegyven millió pengőt nyugaltra burcolták, bérháznak nagy részét a bombák pusztították el, végül pedig az infláció még a megmaradt és ujrászerkesztett javakat is lőnkrételte. A jó pénz megjelenése óta újabb baj van, a legtöbb vállalat nem fizeti be az esedékes járulékokat. Ezért kellett a téppénzeket is annyira leszállítani.

Mindazon bajok orvoslása azonban nem fog kézni, de addig türelmet kérünk a munkásságtól. Ha pénzügyi helyzetünk rendbejön, a munkásság jogos sérelmeit azonnal orvosolni fogjuk. Vonatkozik ez elsősorban a régi rosz rendeletekre. Tavaly visszaállítottuk az önkormányzatot és így ismét a munkásság kezében van az intézet. A munka java azonban még hátra van. Egy új intézményt sokkal könnyebb felépíteni, mint egy régi rosszat átalakítani. Komoly reformokra van szükség. Elsősorban a birói bürokratikus

adminisztrációt kell megváltoztatni és sok új szociális rendelkezést kell megalkotni, hogy a népbiztosítás minden ágazatában teljes legyen.

Az elnök előadását több felszólalás követte. A lényeges kérések és követelések a következők voltak. A téppénzt 35 százalékról 55 százalékra kell felemelni. A szülési segély igény jogosultságát má-fél évről egy évre és 270 napról 210 napra leszállítani. A szüléskor szerződéses viszonyba kell helyezni. Salgótarjában komoly szükség van egy szülőotthonra és kórházra. Szüléseknel a kórházi ápolás díját ne a biztosítottat terheljék. Családtagok kórházi ápolása a szükséges ideig történjék. A gyógyászati segédeszközöket minden esetben díjmentesen utalja ki az intézet. Munkásszabotóriumok és fürdők megszervezése a családtagok részére is. Végül az orvosok fizetésének rendezése, mely egy különösen lájós pontja az orvosnak éppen úgy, mint a betegnek.

A megbeszélés igen eredményes volt. Bizunk azonban abban, hogy nemcsak az OTI vezetőség figyelmét sikerült felhívni az égetően sürögő feladatokra és nem csak a munkásság érti meg követeléseink igazságát, hanem a munkaadók is figyelembe veszik kötelezettségeiket, mely nélkül az intézet sikeres működése elképzelhetetlen.

Mi van az Acél-féle téglagyárral

Akármerre megyek és hárból megfordulok Salgótarjában, mindenütt azt a kérdést teszik fel nekem, hogy mi van a téglagyárral. — Én ebből azt látom, hogy a téglagyár iránti érdeklődés elméletileg igen nagy, de sajnos gyakorlatilag egyáltalán nem történik vele senki, annak dacára, hogy annak idején, amikor a salgótarjáni Dolgozók Ipari és Gazdasági Szövetkezetét megszerveztük és ennek keretén belül az Acél-féle téglagyárat ujrásépítettük és üzembehelyeztük, mindenki, úgy a pártok és vállalatok, valamint a dolgozók részéről is a legnagyobb támogatást helyezték kérésbe, úgy erkölcsi, mint anyagiakban. És most meg kell állapítanunk, hogy azok az egyének és szervek, akiknek első sorban az igére-tükhöz híven köteleességük volna a szövetkezetet, illetve a téglagyárat, ereik-ből és tehetségükből mértén támogatni, egyáltalán nem történnek vele. Sőt, sokan örülnének annak, ha már régen megbukott volna ez az egész munkásszövetkezet, vagy legalábbis szerte, ha megbukna. Megnyugtattuk ezeket a rövidlátókat, hogy ez az első munkásszövetkezet Salgótarjában nem bukott meg és nem is fog megbukni még akkor sem, ha ez egyeseknek örömet okozna. A tényállás az, hogy ideig remmiből a legnagyobb körültekintéssel az inflációs időkben és most a kevés forint dacára is a szövetkezetet beszer-veztük, a gyárat ujrásépítettük és üzem-behelyeztük, melynek az eredménye az, hogy ma nyolcvanezer darab elsőrendű, kisméretű (normál) téglát van teljesen kész állapotban a raktáron, aminek az értéke kb. 13 000 forint. Ez bizonyított arra, hogy kitartó és fáradságot nem ismerő munkával még ebben a nehéz gazdasági állapotban is lehet eredményt elérni, ha ezt akarjuk. De hangsúlyozzuk, ez az egész vállalkozás az eredménye soha nem következett volna be, ha csak kizárólag a szövetkezeti tagokra alapoztuk volna és ha nem lettek volna a szövetkezet igazgatósága és felügyelő-bizottsága között olyan őszintén és áldozatkész egyének, akik a saját személyi vagyonukkal támasztották alá a

szövetkezet, illetve a téglagyár életét. A fentiek szerint most köteleességünknek tartjuk, hogy kérdezzünk: Hogy akar-ják Magyarországon a demokráciában, a szövetkezeteket kitartani, hogyba ma a dolgozótársadalom nem veszi komolyan a szövetkezetbe való tördő-rűt? Hogyan akarnak Salgótarjában egy újabb beszerző és fogyasztási szövetkezetet megalapítani, ha meguk az érdekelt felek nem támogatják az egész mozgalmat? Abhoz, hogy valamit alkossunk és eredményt érjünk el, ösz-refogásra és kitartó szorgalmas mun-kára van szükségünk. Csak így lehet remélni a mielőbbi kibontakozást ebből a súlyos helyzetből, amiben a magyar nép, de főképpen a dolgozótársadalom jutott.

Felhívjuk a salgótarjáni dolgozók minden demokratikus tagját, hogy tördöljenek a szövetkezetbe. A salgótar-jáni Dolgozók Ipari és Gazdasági Szövetkezetével üzembehelyezett téglagyár életképes és a jövőben nagy eredmé-nyeket lehet felmutatni, az addigi tapasztalatok felhasználásával. Eppen ezért kérünk mindenkit, akiknek a demokráciának fontos, vásároljon rész-jegyeket. Egy darab részjegy ára 20 forint, alapítási költség pedig 5 forint részjegyenként. Részjegyet mindenki korlátlan mennyiségben vásárolhat, föl-téve, ha az illető nem tőkése, vagy de-mokratikus szempontból kifogás alá nem esik.

A beiratkozást, illetőleg a rész-jegyvásárlást a salgótarjáni Üveggyár Rt. irodahelyiségében Sándor János ügyvevőnél lehet eszközölni.

Ugyancsak első osztályú téglát lehet vásárolni korlátlan mennyiségben ezer darabonként 175 forint ellenében.

Ha az a célunk a demokráciában, hogy lerombolt országunkat minél előbb ujrásépítsük, támogatassuk a dolgozók szövetkezetét, legyünk tagok és ott vásároljunk.

Mindenkinek saját érdeke, hogy a szövetkezetnek tagja legyen, mert ezen keresztül saját jólétét fogja a jövőben biztosítani, ugyancsak a de-mokratikus Magyarországot erősíteni.

A munkabér és a tőkés

Alábbi közleményünket az Ü. b.-nek különös figyelmébe ajánljuk:

F. év augusztus hó közepén, megindította üzemét a zagyvapálfalvai üveggyár. A gyár központi vezérigaz-gatóvága, az induláshoz szükséges nyersanyagokat sződa, homok, stb. mintegy másfél hónapra biztosította. Tartalékoltak ezen kívül kb. 150 vagón szenet is. Ez a szénmennyiség a gyár üzemének megindításakor soba-mosan csökkent. A múlt hét pénte-kén eljutottak oda is, hogy a gyárnak már csak másfél napra való szénmen-nyisége volt. Ezután megindult a kap-kodás ide oda, felbajtani a további üzemeltetéshez szükséges szénmen-nyiséget, mert a kemence leállításá orrási veszteséget okozna a gyárnak.

Az állami közszénbányák, csak kárpénz fizetés ellenében adnak ki szenet. A központi vezérigazgatóvága-nak állítólag nem volt több pénz, csak az a munkabér, amit szombaton

kellett volna kifizetni a munkásoknak. Nincs más megoldás, a gyár méltósá-gos ura fogja magát, a legiobb eszkö-zőz folyamodott, kamatoztatta a mun-kásság bérét. T. i. elbitette a dolgo-zókkal, hogy nincs pénz, a munkásság meghozta az áldozatot azért a gyárért, amit nehéz vereitékes munkájával épített ujjá, oda adta a fizetését.

Megjegyezni kívánjuk, saját kárán tanul az ember. A tőkés jól spekulált. A munkás mindig hajlandó áldozatot hozni, de a tőkés sohasem. A jelen esetben is ez volt a helyzet. A tőkés visszatartotta a munkásság bérét, négy napig forgatta és csak azután fizette ki. Reméljük, hogy a jövőben a munkás-ság nem hozza meg ezt az áldozatot, hiszen a dolgozók már eleget áldoztak, hanem oda fognak hatni, hogy a tőkés is hozzon áldozatot, ő is áldozzanak, elégedjenek meg kevesebb profittal és három bázartás helyett egynek a vezetésével.

Mit követel az acélgyár munkássága?

Munkásság, szakszervezet és mérnök barca

Az acélgyár munkásságát belek-ötta tartja igazolomban egy hosszú idő óta forrongó és most kibontakozásig ju-tott ügy. Mult hó 24-én a munkásság üzemi értekezletet tartott a szakszer-vezet és a kommunista párt bevoná-sával, melyen a gazdasági üzem és öntőde 425 munkása 520 dolgozó körül írában kérte Dr. KÖRÖS BÉLA mű-szaki tanácsos azonnali eltávolítását felelős pozíciójából.

A 425 aláírással benyújtott ké-relem, vagy inkább követelés története messze időkre nyúlik vissza. Dr. Kö-rös Béla 10 évvel ezelőtt került a Ri-momány Salgótarjáni acélüzemekhez a győri waggongyárból. Információink szerint már ekkor is az ottani munkásság ellenszere üldözte őt az országok másik részébe. És ez az ellenszere azóta sem szűnt meg. Igazolása sem folyt simán. Sok vita után csak felté-telesen igazoltan sikerült kikerülnie az igazolási eljárásból. És most munkás munkatársai ügyrelővén egységesen lép-nek fel vele szemben és eltávolítását követelik. A panaszok igen sok olda-lusk. A munkásügyek megnevezése elgáncsolása, elzárkózása a jogos, de vitás követelések elől, vagyis egy olyan magatartás, mely megszokott, sőt ked-ven volt tíz évvel ezelőtt, de nem ma, a demokratikus fejlődés kibontakozása idején. Hogy a panaszok közül csak egyet hozunk fel: az egyik tizenhat éves munkásfiú délelőtti beosztását kérte, hogy délután a dolgozók isko-lájába tudjon járni. A műszaki taná-csor ezt a kis kérelmet a következő indoklással utasította vissz: „minek akar egy ilyen ember iskolába járni?”

Az acélgyár munkásságának szep-tember 24-i követelése azonban nem talált megértő fülekre. Az acélgvári szakszervezet elnöke, BILEK KÁROLY nem azonosította magát a követeléssel és a maga részéről visszautasította azt. A cianta tehát tovább folyik. Szeptem-ber 28-án a munkásság négytagú kül-döttsége ujrás követelte dr. Körös Béla műszaki tanácsos leváltását az igaz-gatósnál. Ezt azonban már nem lehet-t visszautasítani. Így történt, hogy az acélgvári igazgató azonnal felu-tazott Budapestre a vezérigazgatóvága-hoz, hogy a benyújtott panaszok alap-ján kikérje az iparügyi minisztérium döntését.

Igy néz ki a dolgok egyik fele, de van az éremnek egy másik fele is. Az acélgyár munkássága úgy érzi, hogy saját szakszervezete sem áll hivatás

magaslátán. Úgy érzi tudniillik, rész-ben éppen ezzel az ügygel kapcsolat-ban, hogy szakadék keletkezett közte és a szakszervezet között és hogy ebben a kritikus kérdésben is a má-sik oldalra állott a szakszervezet. Ez-zel és más ügyekkel kapcsolatban az acélgyár munkássága úgy találja, hogy saját szakszervezete el van polgáro-sodva, döntő kérdésekben nem mer felelősséget vállalni főként az ifjúság nehéz problémáinak megoldása alól kivonja magát és olyan bargokat kö-vet, melyek nem a munkásság hangjai.

Az acélgyár munkássága úgy gondolja, hogy oljott az idele szak-szervezete egész vezetősége leváltá-sának!

G—A

A MKP panasziroda ered-ményes működése

MKP panaszirodáiban megjelent elvtársak nevét bördöljük, akiknek az ügyét az OTI központjáról személye-sen elintéztük. Az őket megillető járadékokat október hónapban folyó-sítani fogják.

Bodó József III., Gáspár János-né, Hoffmann Herman, Ferenc Ernő-bet, Megyara Tivadar, n. Nemeth András, Ricz József, Pál István, Korej-csik Verdelné, Farlas Sándor, Fazekas Sándor salgótarjáni lakosok.

Kristóf Béla Karancsajja, özv. Andó Kálmánné Pálfalva, Takács Istvánné és Jakubovics István Mátra-verebélyi lakosok. Ladóczki Lajos Tari lakos.

Felhívjuk a közönséget továbbra is arra, ha valakinek hasonló ügye rendezetlen, forduljon a MKP járási titkárságán lévő panaszirodához, biza-lommal, párt küldömbégre való tekin-tet nélkül.

Pályázat

A salgótarjáni földműves szövet-kezet pályázatot hirdet a volt Luby féle gazdaságban lévő szeszgyár ber-beadására. Felhívom a pályázni szán-dékorókat, hogy írásban ajánlataikat a szövetkezet címére mielőbb adják be. Részletes felvilágosítást ad a szö-velkezet igazgatósága minden szerdán este 7 órakor a városbázán tartandó ülésén.

Salgótarján, 1946 okt. 4.
Igazgatóság.

A bánya törpéje szabadságra megy

— No kedves szerkesztő ur, bucsuzni jöttem, — állított be törpénk a minap. — Megkaptam végre a szabadságomat.

— No és októberbe megy maga nyaralni.

— Én kérem szüretelni megyek. — Nem is tudtam, hogy magának szülője van.

— Most éppen nincs. Tegnap hozott ugyan az asszony egy kilót, de azt már megéztük. Nincs nekem szülőm szerkesztő ur, hanem az anyósom, aki szakácsnő volt, elkommendált egy finom urasághoz, nagyon demokratikus felfogású ur ember, akinek a földjét is meghagyták, mert hogy aszongyák részt vett az ellenállásban (nagy gyakorlati lehetett, mert a földosztásnál sikeresen eilentelli). Hat oda megyek szüretelni. Persze nem magamnak, hanem neki. Egy kis pénzt keresek ezzel, mert tudja szerkesztő ur, háttha úgy járok mint a társaim, hogy a szabadság után üres cédulával fizetnek ki.

Képzibeli milyen boldogan fogadták az asszonyok ezeket a szakácskákat otthon.

No debát, amint hallok, az csak olyan műszaki hiba volt, illetőleg hiba volt, hogy műszakot nem számoltak nekik.

— Jó, jó, de vigyázzon a demokratikus földbirtokosára is, nehogy csalódás érje.

— Hova gondol szerkesztő ur, az olyan demokrata, hogy látni sem bírja a szegény embert. Aszonta, amikor a földjeit visszakarta és hazagyűrt a földosztó bizottságtól, hogy: „csak prolit ne kellene látnom többé.” Nagyon érzőszívű ember az kérem No de majd a jövő héten levélben beszámolok róla. Addig is bort, buzát, békességet a szerkesztő urnak!

— Magának meg az örök világosság fényekedjék! ebadda törpéje. Szüretelni megy a más fődjén, aztán máris kizsardának képzeli magát. Stc.

Rendőrségi hírek

A rendőrség átszervezése megtörtént. A múlt heti cikkünkben megemléztünk arról, hogy a belügyminisztériumból egy kiküldött érkezett városunkba, aki a salgótarjáni városi és járási rendőrkapitányságot a rendelkezések értelmében átszervezi. Ennek során a rendőrtisztek állományából elbocsátottak: 3 fő, az őrszemélyzet létszámából pedig 67 fő. A megmaradt őrszemélyzeti tagok nagyrészt a vármegye különböző részeire áthelyezték. A rendőrtisztek pedig rendelkezési állományba, illetőleg vágbánás alá helyezték. Az előbbi számunkban említett fizetés emelésében már megoldásra talált, amely szerint az őrszemélyzeti tagok már rendőrpótdíjban részesülnek.

1946. szeptember 26-án a salgótarjáni rendőregylet nagyszabású műsorral egybekötött táncestet rendezett. A műsornak, amelyet az itt levő Holéczy ének és zenegyűjtés szolgáltatta, valamint a táncnak, amelyhez a zenét a helybeli szűkefiúk jazzgyűjtése és a Holéczy tánczenekar szolgáltatta, sok kíváncsi és mulatni vágyó érdeklődője akadt. A befolyt jövedelmet a rendőregylet kapta, amely azt majd szociális célokra fogja fordítani. Most láttuk csak igazán, hogy az a rendőrség, amely a reakció részéről oly sok támadásban részesült, a demokrácia hívei körében nagy népszerűségnek örvend.

Örülünk annak, hogy a rendőrt a nagy közönség nem csak a szolgál-

latában, hanem polgári életében is megismeri és együtt szórakozik vele. Szeretnénk minél több olyan összejövetelt rendezni, ahol a rendőrökkel a nagyközönség közvetlenül a fehérasztal mellett érintkezik, szeretne, hogy mind jobban megismerjék egymást és egymást támogatva kéz a kézben együtt működjenek.

Igazoló Bizottsági hírek

A salgótarjáni közszolgálatokat igazoló bizottság Dr. Varga Kálmán ügyvéd ügyében hozott határozatát, melyben fentnevezett a bizottság ügyvédi gyakorlatától eltiltja; a budapesti népbíróság jogerősnek mondotta ki.

Ugyancsak jogerősnek mondotta ki fenti népbíróság W. Aszlovits József műszaki főtanácsos R. Namurány salgótarjáni Rt. volt vezető tisztviselőjével szemben hozott állásvesztést ki mondó határozatát is.

Fenti népbíróság Varga Péter volt ügyvédi műhelyvezető állásvesztésre ítélt határozatát megváltoztatta a fentnevezett vezetői állásra alkalmatlannak mondotta ki.

Kisterenye ugyancsak nem a Magyar Köztársaság területén fekszik, mert az ottani Kirgázda Part a Hortby rendszer jegyében tartotta meg legutóbb szüreti mulatságát. Lehet, hogy ezek az urak két évet végig aludtak, most ébredtek fel s így történt, hogy az a szinte pártit rikkító eset, hogy a mulatságot megelőző felvonuláson a szűkefi kirakott magyar koronát? Szabados Sándor és Bokornyik Sándor csendőrnök felöltözve kísérték!

Ezeknek az uraknak figyelmébe ajánljuk, hogy ma 1946-ot írunk és Magyarország köztársasági! Ha úgy gondolják, hogy ez őket nem érdekli s szívesebben látnak Hortbyt és csendőreit, akkor egy tanácsot szolgálhatunk. A leggyorsabban szedjék össze sátorfájukat és menjenek oda, ahol Hortby megtalálják, (talán annak szüksége lesz pribékerekre), mert ha nem, úgy a demokrácia s a köztársaság hívei felébresztik őket s ha ez az ébresztés kissé zajos lesz, ne csodálkozzanak. Tü.

Hirdetmény

A Magyar Miniszterelnök 11310—1946 ME. számú rendeletével (224 sz. Magy. Közlöny) az újjáépítési közmunkakötelezettségről szóló 4000—1945 ME. s rendelet az alábbiak szerint módosította:

1. Közmunkakötelezettség alá tartoznak a nők attól az évtől kezdve, amelyben 18. életévüket betöltik, annak az évek végéig, amelyben 50. életévüket betöltik.

2. Munkázatot akiket jelentkezésük dacára természetbeni közmunkára igénybe nem vesznek, közmunkakötelezettségük ek váltásig fizetésével kell elegendő tenni.

3. Az államrendőrség legénységi állományú tagjai a közmunkakötelezettség alól ideiglenesen mentesek.

4. Közmunkaváltásig fizetésének módja a következő:

A háztulajdonos, vagy megbízottja köteles minden hónap 5. napjáig a városbázán emelet 9. sz. helyiségében bejelenteni a házában lakó összes közmunkakötelezettet, tehát az 1928—1886 években született férfiakat és az 1928—1896 években született nőket. Köteles pontos felvilágosítást adni arról, hogy a kötelezettek hol dolgoznak, mennyi a havi jövedelmük. A hivatalban minden házról a bementdottak alapján a beszédési jegyzéket állítanak ki, kiszámolják a fizetendő váltásig-

díszegét. A háztulajdonos vagy megbízottja köteles a beszédési jegyzéket aláírni az összes abban szereplő közmunkakötelezettet, abból a célból, hogy a bementdott adatok a valóságnak megfeleljenek. Köteles a kiszabott váltásig: a kötelezettekkel minden hó 5-ig beszédni, 7-ig pedig befizetni. Azok, akik 5-ig nem fizetnek, havi 10 százalékos pótlékot kötelesek fizetni. Ha valamelyik közmunkaköteles lakó a kiszabott váltásig megfizetését megtagadja, a háztulajdonos 10 éltőlük jegyzéket köteles a közmunkahivatalhoz benyújtani, amelynek alapján a hivatal a megtörő intézkedéseket haladéktalanul folyamatba teszi.

Az a háztulajdonos, aki a fenti teendőit egyáltalán nem, vagy pedig nem a megszabott időben végzi el — amennyiben cselekménye súlyosabb büntetendő rendelkezés alá nem esik — közhíggást követ el és a R. I. 25 §-ának 1. bekezdése szerint büntetendő. A pénzbüntetés tekintetében az 1928 X. tc. és az ezt módosító 8960—1946 M. E. sz. rendelet rendelkezései irányadók: a pénzbüntetés legmagasabb összege 24000 forint. A közmunkaváltásig tizizettségig terjedhető bírsággal büntetendő az a közmunkakötelezett, illetve a váltásig megfizetésére kötelezett munkaadó aki a közmunkakötelezettség teljesítésére kiadott kormányrendeleteknek nem tesz eleget.

A fentiek alapján felhívom úgy a háztulajdonosokat, mint az összes közmunkakötelezteket, hogy az előírtaknak a legpontosabban tegyenek eleget, mert a rendelet nem tudásával a felelősség alól senki nem mentesülhet és annak megfizetéséért szigorúan meglesznek büntelve.

Salgótarján, 1946. okt. 4.

Boros Antal
munkahiv. vezető

Pártnap előadók névsora:

Oktober 8-án d. u. 2 óra: Gép-gyár Vukovari Gábor.

Délután 6 óra: Városbáz Me-gyebáz: Lajos, Acé-gyár Boros Antal, Szigó Oszkár János, Üreggyár Dömötör Ferenc.

Este 7 óra: Bánya Pékai Béla, Forgács Fazekas Sándor, Somlyó Blánir Sándor, Város I. körzet Kiss Lajos, Z. gyvart. fa. va. Bognár József.

Oktober 9-én d. u. 6 órakor: Vasút Hovanecz Béla.

Oktober 11-én d. u. 5 órakor: Rendőrség Törszér Gyula.

Délután 6 óra: Baglyas Pála Károlvna

Függelék,

a 11.310/1946. M. E. számú rendelethez

A közmunkaváltásig mértéke:

Napszámber mértéke	vidéken
egynegyed	0.60 F
fél	1.20 "
egy	2.40 "
egy és fél	3.60 "
kettő	4.80 "
három	7.20 "
nég	9.60 "
öt	12 — "
hat	14.40 "
hét	16.80 "
nyolc	19.20 "
tíz	24 — "

Ezenfelül minden megkezdett 100 forint váltásig alap emelkedése után a közmunkaváltásig mértéke két napszámberrel emelkedik.

Jövedelemnélküli váltásigkötelesek ha eltartóink által fizetett közmunkaváltásig egy-negyed napszámber, akiknek közmunkaváltásig ennél több, de négy napszámberrel nem haladja meg, fél napszámber. Ha négy napszámberrel meghaladja az eltartott váltásigkötelesek a

váltásdíja, az eltartott váltásigköteles családtag, a váltásigköteles által fizetett összeg egy-negyed részét köteles fizetni.

Orvos, ügyvéd, mérnök, iparos, kereskedő, amennyiben alkalmazottat nem foglalkoztat négy napszámberrel, ha alkalmazottat foglalkoztat, legalább hat napszámberrel kell hivatalból megállapítani

Boros Antal
munkahiv. vezető

Eladó egy jó állapotban levő Wertheim kassza. B3-vebbe: „Salgó” líkő-gvárban.

Hirdetmény

A Magyar Igazságügyminiszter ur a háborús események következtében elveszett, megsemmisült, vagy használatatlanná vált kereskedelmi cégjegyzékek pótlása és a kereskedelmi cégjegyzékek újrakeresztése tárgyában kiadott 36000—1946 IM számú rendelet alapján 1946 évi szeptember hó 9 napján 51632—1946 IM sz. alatt kelt rendeletével a balassagyarmati törvényszék területére is elrendelte.

Ezért a balassagyarmati törvényszék, mint cégbizottság a 36000—1946 IM sz. rendelet 2 § a alapján felhívja a balassagyarmati területen teleppel bíró, vagy amennyi bejegyzésre kötelezett kereskedőt (egyéni céget és kereskedelmi társaságot) hogy cégének adatait a törvényszéki céghivatalban egy forint térítési díjért beszerzendő hivatalos űrlap felhasználásával hatvan nap alatt jelelje be a cégbizottságnak és amennyiben a céghivatalnál beszerzendő értesítés szerint a cégére vonatkozó cégjegyzék nincs meg, annak valószínűsítésére, hogy a bejelentett adatok az elveszett, megsemmisült, vagy használatatlanná vált cégjegyzékben voltak jegyezve, mutasson be az elvesztett, megsemmisült, vagy használatatlanná vált cégjegyzékről a cégbizottság által kiadott hiteles másolatot, kivonatát, vagy bizonyítványt, vagy mutassa be a bejegyzést rendelő végzés kiadványát, vagy a központi értesítőnek azt a példányát, amelyben a szóban levő bejegyzést annak idején közzétették.

Amennyiben a bejelentő az elvesztett, megsemmisült, vagy használatatlanná vált cégjegyzék tartalmának valószínűsítésére alkalmas okiratot, vagy lappildányt nem mutat be, köteles bejelentéséhez csatolni az iparigazolványt, illetőleg iparendelést, továbbá az elsőfokú illetékes iparhatóság, vagy az illetékes kereskedelmi és iparkamara bizonyítékát arról, hogy az iparigazolvány alapján kereskedői tevékenységet folytat, végül amennyiben a bejegyzést jogszabály valamely különös előfeltételhez köti, ennek igazolására alkalmas okiratot. A bejelentéshez a részvénytársaság és szövetkezet leguolsó mérlegét, továbbá az alapszabályainak a korlátozott felelősségű társaság pedig a társasági szerződésnek cégszerű aláírásával ellátott — módosítás esetében egységes szerkezetbe foglalt — három, illetőleg a szövetkezet négy példányát is köteles csatolni. A bejelentést tartalmazó űrlapot el kell látni a cég bejegyzésére jogosított valamennyi személy cégszerű aláírásával. A bejelentés illetékmentes. (11250—1946 ME sz. r. 2 §)

dr. Halász Tibor sk.
tvszki bír., cégeladó.

„MUNKÁS SZÓ”

demokratikus betilap.

Felelős szerkesztő: dr. VASS GYULA.

Felelős kiadó: MEGYEHAZY LAJOS.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Fő-u.45.

Kéziratot erre a címre küldendők.

Nyomatott Végő Kálmán könyvnyomdájában Salgótarján, Fő-utca 66.